

det Brev om Pigen i Stedet for jeg, var hun vel ogsaa straks bleven præsenteret sammen med Landarbejderen fra Frederikssundsegnen som Frugt af de ny Skattelove.

Men ogsaa andetsteds end hos det ærede Medlem og hans Meningsfæller, vil jeg indrømme, ser man dette, at enhver Skatteansættelse, man ikke er tilfreds med, og som synes ubillig, betragtes som en Frugt af de ny Skattelove. Jeg saa en Dag i et Højreblad — men et Højreblad, der ikke plejer at komme med løse Paa-stande om Skattelovene som visse andre — en Korrespondance fra en Købstad. Korrespondancen var i det hele velvillig; den udtalte bl. a. sin Tilfredshed med Indenrigsministeriets Udtalelse om Skatteansættelse af saadanne Skatteydere, der ikke svare Statsskat, men den mente, at helt hjalp denne Udtalelse dog ikke, og saa nævnes som Skattelovenes uheldige Virkninger, hvorledes nogle Telegrafister der i Byen med 1,400 Kroners Indtægt, der tidligere havde svaret noget over 20 Kr. i Skat, nu vare satte til at svare noget over det dobbelte, henved 50 Kr. Men hvad er det eneste, som dette Eksempel viser? Det fortæller jo kun, at der findes en mærkelig Ligningskommission, som i Forfjor nedsatte nogle Bestillingsmænds skattepligtige Indkomst fra 1,400 Kr. til en 5—600 Kr., i Aar derimod slet ikke har givet nogen Nedsættelse, men ansat dem til at svare Skat af det hele Beløb. Det er naturligvis urimeligt, det kan være meningsløst, men Skattelovene have jo intet som helst foreskrevet derom, paa Skattelovenes Kappe kommer det jo ikke. De vedkommende kunde efter Skattelovenes Bestemmelse have faaet den samme Nedsættelse i Aar som den, de havde i Fjor.

Det er altsaa ikke den Slags Oplysninger, man kan gaa efter. Det, der maa undersøges, er, hvilke begrundede Anker der er en uafvendelig og virkelig Følge af den kommunale Skattelov. At finde dette er jo ikke noget, der er lige at løbe til. Thi det Punkt af Skattelovene, hvorom det her drejer sig, er jo ikke en Lovbestemmelse, der fastslaar den og den Ordning, det er en Bestemmelse, der giver en Ramme, men det er andre Faktorer, Ligningsmyndighederne, der udfylde Rammen. Der er jo her Tale om 90 pCt. op og ned foruden det ganske ubundne Skøn for de smaa Indtægter. Der er her mange forskellige Mellestadier, som Ligningsmyndighederne kunne indtage. Den enkelte Skatteyder, de enkelte Klasser af Skatte-

ydere kunne anbringes paa mange forskellige Steder indenfor denne Ramme; men Spørgsmaalet er: Har Rammen forhindret, at de vare bleve anbragte et Sted, hvor deres Kommuneskat var bleven retfærdigere og lempeligere, end det nu har vist sig at være Tilfældet? Heller ikke siger det i denne Sag noget, om man i en Kommune kan paapege baade denne og hin af de større Skatteydere, hvis Skat er gaaet ned. Eller det kan være, at der er en mindre Indkomst, der har faaet en større Skat; thi den Adgang, som Selvangivelserne nu give Ligningsmyndighederne til at faa Oplysninger om Forhold, som tidligere have været dem ubekendte, maa selvfølgelig influere paa Ligningen, og den *skal* influere paa den.

En af de Erklæringer, der nu ere indkomne fra alle Sogneraadene, lyder derfor ganske karakteristisk saaledes, „at den ny Vedtægt ikke har fremkaldt nogen næneværdig Forandring i Skatteforholdene ud over, hvad de Oplysninger om tidligere ukendte Formuesomstændigheder og Indkomster, som Selvangivelserne indeholde, nødvendigvis maatte foranledige“. Løsevne Eksempler, som det Tilfælde, at i en Købstad denne og hin Købmand blandt de større Skatteydere nu er sat til mindre end forrige Aar; siger derfor intet, absolut intet om, at den ny Skatteordning har lettet de store Indkomster. Det kan være en ganske ligefrem Følge af, at hans Selvangivelse dokumenterer en mindre Indkomst, end han ved forrige Ligning var af Ligningsmyndigheden antaget at have, ligesom der ogsaa kan foreligge Eksempler paa, at mindre Skatteydere nu have oplyst, at de have en Indtægt, der var større end den, Ligningskommissionen har forudsat for dem og beskattet dem efter; thi der har jo hidtil aldrig været Forpligtelse for en Skatteyder til at opgive for Skattemyndighederne, at de anslog hans Indtægt for lav, og derfor satte ham for lavt i Skat. Saadanne Eksempler, om man end fremfører nok saa mange af dem, sige intet om Ulemper ved Skattelovene eller om, at disse ved deres Indhold, ved deres Forskrifter bevirke Nedgang for store og Opgang for smaa.

Nej, det der alene kan blive Spørgsmaal om, er ikke disse enkelte Eksempler paa forskellige Skatteydere, men dette: Har den ny Lov, de ny Skattevedtægter i den enkelte Kommune fremkaldt en saadan Omlægning af den tidligere Skattefordeling, at det maa siges, at gennemgaaende have de smaa Skatteydere faaet Forhøjelse og de store Skatteydere Ned-